

Miraj

Adrian Erbiceanu

Atuncea, când te așteptam la poartă,
Ca într-un vis, cu sufletul la gură,
Zadarnic încercam clipita moartă,
Debalansată, să mi-o fac măsură.

Un foc erai, dezlănțuit de soartă,
Zăgăzuind o inimă-n arsură,
Atuncea, când te așteptam la poartă,
Ca într-un vis, cu sufletul la gură.

Miraj pierdut pe-o insulă deșartă,
Alienat de-atâta-ncordătură,
Eu, treaz, visam lumina să ne-mpartă
Și să ne reunească în natură.

Atuncea, când te așteptam la poartă.

(Din vol. "Confesiuni pentru două generații")